

2. šolska naloga

ČRTOMIR (esej)

Črtomir je glavni junak v Prešernovem delu *Krst pri Savici*, ki sodi v obdobje romantike. Prešeren je to delo napisal v zrelem obdobju njegovega ustvarjanja. Skozi celotno delo se prepletajo štiri osnovne tematike, ki jih pri Prešernu pogosto opazimo. To so ljubezenska tematika, bivanjska, domovinska in pa poetološka tematika. *Krst pri Savici* je eno izmed najkvalitetnejših Prešernovih del. Sestavljeno je iz treh delov. Na začetku je sonet v spomin Matiju Čopu, ki je bil Prešernov dolgoletni in tudi najboljši prijatelj. Potem sledi Uvod v *Krst pri Savici*, končni, glavni del pa predstavlja sam krst. Celotno delo opisuje pokristjanjevanje slovenskega naroda v času, ko so nad nami vladali Bavarci. Prešeren nam skuša prikazati vse te strašanske boje, ki so se bili preden so nas pokristjanili. Te boji so potekali med tistimi, ki so zagovarjali krščansko vero in med pogani. Med temi je bil tudi Črtomir. Zavzemal si je ohraniti pogansko vero, čeprav sam ni tako močno verjel vanjo saj je pravil, da je vsaka vera izmišljena in zlagana ampak zato, ker je to njegova vera in jo ima pravico ohraniti in širiti naprej svojim generacijam. Kot vsak človek je imel tudi Črtomir pravico zagovarjati tisto kar je bilo njegovo, v kar je verjel in ni bil kriv, da so se mu drugi somišljeniki pridružili v tem strahotnem pokolu. Črtomir, kot edini preživeli se kaže kot zelo pogumna in močna osebnost, saj se kljub porazu upa vrniti pred domače obraze in povedati resnico.

Kot bi vsak človek naredil tudi Črtomir po strašanskem pokolu, kot edini preživeli, prevzame krivdo nase. Ni čudno, da tako občuti. Sam je pozval ljudi naj se mu pridružijo in zagovarjajo to kar je njihovo, naj se ne pustijo pokristjaniti in naj se uprejo. Veliko ljudi se mu je pridružilo, še več se jih je samo po tihem strinjalo z njim in so se mu bali pridružiti. Vendar te so preživeli. Vsi, ki so se glasno uprli so umrli. Vsi razen Črtomirja. Na kocu uvodnega dela sam avtor tako spreobrne besede, da bralcu da misliti, morda pa je res kriv za vse to in morda je tudi Prešeren tako mislil. Predstavljen kot pobudnik za to dejanje in kot edini preživeli v meni vzbudi misel kot, da je strahopetec, hinavec, lažnivec. Da je že v naprej vedel kakšen bo rezultat te tekme in se je skrnil pred hrumečo vojsko Bavarcev in iz varne razdalje opazoval dejanje. Vse je mogoče in nič se ne bi čudila, če bi bilo tako. Vendar vseeno menim, da je imel pravico zagovarjati svojo vero tako kot vsi drugi. Kajti narod, ki izgubi svojo vero, počasi začne izgubljati svojo kulturo, običaje, obrede in kmalu postane čisto drug narod. Z drugo pisavo, jezikom, prepričanji in vrednotami. Tega se je Črtomir zavedal in prav je, da je to tudi branil.

Kljub temu, da je vedel zakaj se bori in bil prepričan v kaj verjame je izgubil. Seveda se obsoja za to, da so vsi pomrli, da jih je razočaral in pustil na cedilu. Drugega izhoda ne vidi kot samo smrt. Obuja spomine kako je bilo pred tem bojem in kako bi bilo, če se nikoli ne bi zgodil. Takrat ga tudi prešine edina misel, ki ga je bila še zmožna obdržati pri življenju. Bogomila. Njegova ljuba Bogomila h kateri je hodil na jezero in jo občudoval. Tista, ki se je v strahu, da bi umrl pokristjanila in molila za njega. Tako pogumen je bil, da jo je šel še enkrat morda tudi zadnjikrat

obiskat. Povedal e kaj se je zgodilo in pogumno sprejel dejstvo, da ga je Bogomila izdala. Vendar samo na nek način. Saj je to storila v dobri veri, da bi ga rešila pred gotovo smrtjo. Sprejme njeno odločitev IN POTEM NEVEM VEČ, KER NISMO ŠE TEGA DELA OBDELAL!!!=)